

Open *Doors*

Nr. 8 • Augusti 2017

I tjänst för världens förföljda **kristna**

DE UTSTÖTTA

BARNEN I DEN FÖRFÖLJDA KYRKAN

Ungdomar i Filippinerna:
Tvingade att be
sida 6

När din favorithjälte är en
självordsbombare
sida 8

Hjälp barnen i den
förföljda kyrkan
sida 10

Förföljelsen ökar. Vem bryr sig?
sida 14-15

FÖRETAGSVÄNNER

Närkes energiteknik AB
BMV Studio
Sjöbergs Förlag AB
AB Robert Lidbeck & Co.
Avero AB

Open Doors är en internationell missionsorganisation, politiskt oberoende och inte bunden till något samfund eller förening. Vi arbetar ekumeniskt med ett omfattande arbete världen över. Open Doors målsättning är:

- Att stärka och uppmuntra den förföljda kyrkan.
- Att förbereda och utrusta den hotade kyrkan.
- Att upplysa och motivera den fria kyrkan.

Open Doors Sverige

Post- & besöksadress:
Idrottsvägen 16
702 32 Örebro
Telefon: 019-31 05 00
E-post: sweden@od.org

www.open-doors.se
opendoorsse.wordpress.com/
twitter.com/OpenDoorsSE
[Instagram: opendoorsse](https://www.instagram.com/opendoorsse)
[facebook.com/OpenDoorsSE](https://www.facebook.com/OpenDoorsSE)
[youtube.com/opendoorsverige](https://www.youtube.com/opendoorsverige)

Ansvarig utgivare:
Peter Paulsson

Redaktör:
Sara Bornold

Presentatörer:
Vi har 19 personer utspridda över Sverige som representerar Open Doors och håller kostnadsfria informationsmöten.

Medlemsavgifter:
Upp till 26 år, studerande, pensionärer och arbetssökande: 100 kr/år.
Personer över 26 år: 200 kr/år.
Familj/hushåll: 300 kr/år.

Bankgiro: 900-3054
Plusgiro: 90 03 05-4
Swish: 900 30 54

ISSN 2000-5962

Prenumeration: kostnadsfri, 12 nr/år.
Nästa tidning utkommer ca 2017 09 01

NÄR FÖRFÖLJELSEN DRABBAR BARNEN

Förföljelsen kan se annorlunda ut i olika länder, men en sak är gemensam: Den för med sig stora konsekvenser för barnen.

Narkotikakarteller i Colombia försöker ofta hindra och stoppa pastorer och kristna ledare, eftersom de arbetar för rättvisa och försöker hindra att ungdomar hamnar i narkotikamissbruk och kriminalitet. Det mest effektiva de kan göra är att angripa det dyrbaraste de har: barnen. Därför bedriver Open Doors ett barnhem och en internatskola i detta område, så att barnen kan växa upp i en trygg omgivning.

I många städer i Egypten blir de kristna barnen marginaliserade, exkluderade och utsätts för mobbning – även av sina lärare. Det är så klart ingen bra inlärningsmiljö, och många gånger saknar de kristna eleverna grundläggande färdigheter efter flera år i skolan. Därför bedriver Open Doors ett alfabetiseringsprojekt, där barnen får lära sig att läsa och skriva, men också bemöta frågor om sin kristna tro.

Berättelserna är många och starka. En kristen kvinna från Centralasien berättar om sin sexårige son, Shokrab*. Första dagen i skolan kunde han knappt stå stilla, utan hoppade upp och ner av spänning och entusiasm. Han hade länge sett fram emot dagen, som äntligen var här! Hans

föräldrar drev en liten blomsterhandel och han hade tagit med sig en bukett med röda och gula blommor till läraren.

Klassrummet var fullt av förväntansfulla barn. Shokrab satt vid sin anvisade plats längst bak. Rektorn kom in tillsammans med läraren. Allt var så högtidligt som en sexåring kan önska sig. Rektorn berättade vilken ära det var att ta emot dem i skolan. Han ropar upp Shokrabs namn, och Shokrab går förväntansfullt fram för att få överlämna blommorna till läraren.

"Jag sa att vi var stolta över att ta emot er, men du är en skam för skolan", sa rektorn medan han ryckte till sig blommorna, kastade dem på golvet och trampade på dem.

Shokrabs hjärta brast. Vad hade han gjort för att bli behandlad så illa?

Vi behöver be för barnen, och för föräldrarna som måste uppfostra dem under svåra förhållanden. De behöver vishet och styrka. I denna tidning får du inblick i hur barnen i den förföljda kyrkan har det, och inte minst har du möjlighet att hjälpa dem. Låt dig beröras av deras berättelser. Det var inte bara blommorna som rektorn trampade på den första skoldagen...

Peter Paulsson
Generalsekreterare
Open Doors Sverige

DE UTSTÖTTA

Barnen är särskilt utsatta i de länder där förföljelse mot kristna förekommer. Deras unga tro kan angripas på så många sätt – allt ifrån att de blir uteslutna från gemenskapen till att de mobbas eller något ännu värre. De kan få lida för sina föräldrars eller sin egen tro, i klassrummet eller på andra platser. De kanske bara har några få vänner eller inga alls. De behöver oss.

”Du kommer att hamna i helvetet!”

Fatimas ord trängde in som en kniv i Maryams* hjärta. Fatima vände sig om och gick iväg från sin klasskamrat Maryam och lämnade henne ensam.

Ingen vill prata med henne, ingen vill vara med henne. 11-åriga Maryam från Tunisien är den enda kristna flickan i klassen. Hon vet alltför väl vad förföljelsen i Nordafrika kan innebära.

Att bli trakasserad i skolan är en del av vardagslivet för kristna barn i muslimskt dominerade länder. De får så ofta höra anklagelser som ”du förnekar ditt ursprung”, ”du kommer att brinna i helvetet”, ”du tror på många gudar” eller ”dina föräldrar är syndare”.

”Livet i skolan och i samhället kan vara väldigt svårt för barnen och även för deras föräldrar”, säger Ibrahim*, en pastor från Algeriet. Han är själv far till tre tonåringar och vet vad kristna barn i Nordafrika får gå igenom. Han har många gånger lyssnat på hur hans egna barn berättat om hur de utsatts för mobbning. ”Till och med lärarna deltar ibland i mobbningen”, säger han.

Ibrahim berättar om hur hans barn har kommit hem besvikna och känt sig förnedrade. Det är vanliga händelser för kristna i Nordafrika.

Sömnlösa nätter

”För några år sedan gick en av mina söner igenom en väldigt svår tid. Han var så påverkad av vad som hände i skolan att han blev rädd för att sova ensam i sitt eget rum.”

Under en lång tid bad Ibrahim och hans fru för och med deras son och pratade mycket med honom. Efter tre månader kunde han till slut ta itu med vad som hade hänt och återigen sova normalt.

”När våra barn mobbas blir vi själv-

klart arga. Vi som föräldrar känner oss fångslade i vårt lands utbildningssystem. Barnen måste lära sig verser från Koranen utantill. Alla föräldrar i kyrkan lider på grund av det. Vi måste hjälpa våra barn att lära sig dessa koranverser. De måste lära sig minst en vers i veckan”, förklarar Ibrahim.

”VI FÖRSÖKER LÄRA DEM ATT DE SKA BE, TROTS ATT DE BLIR FI-ENTLIGT BEMÖTTA, ÄVEN FÖR DEM SOM MOBBAR DEM... DET VIKTIGASTE VI SOM FÖRÄLDRAR KAN GÖRA ÄR ATT BE, SÄRSKILT FÖR VÅRA BARN.”

”Vi försöker lära dem att de ska be, trots att de blir fientligt bemötta, även för dem som mobbar dem. När unga muslimer frågar dem om deras tro ska de vara öppna att svara dem. Det viktigaste vi som föräldrar kan göra är att be, särskilt för våra barn.”

Maryam kommer ibland hem från skolan och gråter. Hennes föräldrar är bra på att lyssna. De försöker trösta henne. Men ibland visar de henne också vad Bibeln säger om förföljelse och de svåra tider som kristna får gå igenom. Hennes föräldrar ber ofta med henne.

Maryam vet att hon inte är ensam om att ha de här svårigheterna i skolan. I kyrkan, vid barnens träffar, pratar hon ibland om det med de andra barnen. Kyrkan är platsen där hon vet att hon är accepterad.

UNGDOMAR I SÖDRA FILIPPINERNA: **TVINGADE ATT BE**

På Filippinerna är 9 av 10 invånare kristna, och de flesta av dem är katoliker. Ändå finns det en stark muslimsk minoritet i södra delen av landet, och de flesta tillhör stammarna Sama och Badjao.

Jen-jen* kommer från en av dessa muslimska stammar, men växte upp med en kristen mamma. Ändå var det inte förrän 2014 som hon helt förstod evangeliet och gav sitt liv till Herren. Från den dagen började hon förändras: Hon blev en mer kärleksfull och omtänksam syster och dotter, och började också ta skolan på mer allvar. Jen-jen var slarvig tidigare, men nu när hon går i åttonde klass gör hon bra ifrån sig.

När Jen-jen gick i sjätte klass studerade hon mycket hårt eftersom hon ville ta examen från grundskolan och börja sjunde klass. Hennes betyg har skjutit i höjden i nästan alla ämnen förutom ett – arabiskan.

Arabiska är obligatoriskt i alla regeringsägda grundskolor i den muslimska regionen Mindanao på Filippinerna. Jen-jen har svårt för det ämnet eftersom hon inte kan läsa arabiska bokstäver som hennes muslimska klasskamrater. Men hon har alltid försökt göra sitt bästa och hade lärt sig det tillräckligt bra för att klara provet.

En månad innan examen sa Jen-jens arabiskalärare att de skulle memorera den muslimska

bönen som en del av provet. Hon memorerade den och var redo att läsa upp den, men till sin förvåning sa läraren till dem att de skulle gå till en moské och be där. Tillsammans med en annan kristen stod de upp för sin tro, och sa att de inte kunde be i moskén eftersom de är kristna.

”Det bryr jag mig inte om”, svarade läraren ilsket. ”Det är trots allt bara ni två. Ni måste rätta er efter det, annars blir ni underkända i det här ämnet. Ni borde återgå till er islamska tro.”

Jen-jen var både bekymrad och rädd på samma gång, och trodde att hon inte skulle få ta någon examen.

Förödmjukad och ensam

Dagen kom då hela klassen skulle be i moskén. Jen-jen hade på sig den traditionella klädsel som kallas juba och en slöja över huvudet. Hon mätte inte bra. Hon hostade svårt och hade hög feber. Hon berättade för sin lärare om det, men läraren ignorerade henne. ”Gör det”, sade läraren, ”annars kommer du inte att kunna ta examen.”

Klockan tre på eftermiddagen började böneutropet.

Allahu akbar! Allahu akbar!

Så snart det slutade ställde Jen-jen sig upp för att läsa den muslimska bönen. Då plötsligt blev den vita moskén mörk...

”Fröken! Fröken! Jen-jen svimmade när vi började be.”

Jen-jens klasskamrat som

också var kristen sprang till deras arabiskalärare och bad om hjälp. I stället gav läraren henne pengar för att köpa juice till Jen-jen. När hennes klasskamrat kom tillbaka hjälpte hon henne och efter några minuter fick Jen-jen tillbaka medvetandet. Ingen annan av hennes klasskamrater hjälpte henne.

Händelsen gjorde Jen-jen förvirrad, rädd, skamsen och hon kände sig avvisad. Hon upplevde att ingen brydde sig om henne. Läraren kom senare in i moskén och sa till Jen-jen att hon inte skulle gå hem förrän imamen hade sagt sitt budskap. Hon stannade hela tiden.

”Trots det som hände så hatade jag inte min lärare eller mina klasskamrater. Jag bad bara för min lärare, att Gud skulle välsigna henne”, minns hon.

Föra det vidare

Det var inte första gången som Jen-jen upplevde förtryck och förföljelse för att hon var kristen. Under den muslimska fastemånaden ramadan krävde hennes lärare i arabiska att hela klassen skulle fasta för att få godkänt betyg. Hon åt inte på hela dagen i rädsla för att hennes klasskamrater annars skulle berätta det för läraren.

När hennes klasskamrater fick veta att hon var kristen började de mobba henne och hennes andra kristna klasskamrat, knuffade dem och hånade dem och

kallade dem "Kafir! Kafir!" (avfälling) och: "fläskätare!"

De som hörde det skrattade åt dem. Jen-jen kände sig förödmjukad men gjorde ingenting för att inte bli skadad.

När skolan startade i juni i år så började Jen-jen i åttonde klass. För tillfället hjälper hon även sin mamma i familjens närbutik. Hon tar också hand om

sina yngre syskon, två bröder och en syster, särskilt när hennes mamma är alltför upptagen med hushållssysslor.

På söndagsgudstjänsterna hjälper hon pastorn med att läsa bibeltexterna. Hon är en av få församlingsmedlemmar som har gått i skolan och som kan läsa Bibeln.

"Jag ska studera mycket och

vill bli lärare, för jag vill hjälpa barn i min situation", säger Jen-jen hoppfullt. "Jag vill visa dem den kärlek från Jesus som jag har upplevt. Dessutom vill jag hjälpa till att lära mitt folk, särskilt i vår kyrka, hur man läser och skriver så att de själva ska kunna läsa Bibeln."

**Namnen har ändrats av säkerhetsskäl.*

Tack vare dig

Jen-jen blir alltid ivrig när sommaren kommer eftersom det då är dags för sommarlovsbibelskolan, Sama Kitab Iskul. Det är den tid på året då hon får träffa och leka med andra barn i byn. Sama Kitab Iskul, leds av Open Doors

och riktar sig till barn i kyrkoför-samlingar på södra Filippinerna. Det var genom denna skola som evangeliets budskap blev en verklighet för Jen-jen. Allt detta är möjligt tack vare dina och andras gåvor.

Du kan göra skillnad för den förföljda kyrkans barn genom att ge stöd till vårt arbete. Använd den bifogade giroblanketten eller läs mer på sidan 10.

NÄR DIN FAVORITSERIEHJÄLTE ÄR EN SJÄLMORDSBOMBARE

En strikt tillämpning av islam i skolan, propaganda för martyrskap i serietidningar och teckningar som visar avrättningar av "otrogna" i barnböcker – den iranska regimen hjärntvättar barn från mycket tidig ålder. En ny kristen barntidning bemöter dessa påtryckningar.

Ett filmklipp för barn i Iran: Hjälten står på en klippa och väntar på att fiendearmén ska passera förbi. Sen hoppar han, drar i snöret till sin bombväst och ropar: "Jag förlitar mig på Gud, Allahu Akbar!" Efter explosionen blir skärmen svart.

"Det här är den värld som iranska barn växer upp i", säger Mitra och stänger sin laptop.

Vi träffar henne på hennes kontor i hemmet, där hon välkomnar oss med te och sötsaker.

"I Iran upphöjs martyrskapet. Det ses som en god sak som renar dig från alla dina synder – det främsta en god muslim kan göra. Men jag måste understryka att många muslimer i Iran inte delar regimen syn i det fallet."

En mörk värld

Synd är något som alla iranska barn är rädda för. Mitra kommer ihåg hur stor roll detta spelade under hennes egen skoltid. Även om de flesta iranska muslimer inte följer den strikta version av islam som regimen förespråkar, går det inte att komma undan det i skolan.

"Vi var tvungna att följa mycket

strikt regler. Det var så många att jag inte ens kommer ihåg alla. För att förvissa sig om att vi höll alla regler, hade man spioner som skvallrade på oss när vi gjorde ett misstag. Skolan var som ett fängelse för mig. Jag skakade av rädsla varje morgon när jag kom till skolan. Jag var alltid rädd att bryta mot någon regel, jag skämdes över mig själv och mistrodde andra. En sådan miljö hindrar dig verkligen från att bli upprorisk, och det är precis vad den iranska regimen vill", säger Mitra.

Eftersom Mitra hade upplevt denna negativa påverkan från regimen i sin egen ungdom, var hon klar över sin kallelse direkt efter att hon blivit kristen.

"Vi måste ta tillbaka våra barn och rädda dem från regimen på-

verkan. Jag vill plantera trosfrön mitt i detta mörker. Jag vill sprida ljus och kärlek i stället för fruktan och skam.”

Mitra är övertygad om att barnen kommer att förändra Iran. Därför är hon just nu mycket oroad över vad som händer i husförsamlingarna.

”På grund av förföljelsen är husförsamlingarna kringspidda, och det finns nästan ingen barnverksamhet. Det är svårt att få tag på material för barn, och många är inte ens med på gudstjänsterna. De går i stället in på sina rum eller ser på tv.”

Ett frö till förändring

Mitra visar oss den nya barntidningen som hon arbetar med. Syftet med den är att involvera

kristna iranska barn i församlingslivet. Tidningen innehåller en färgrik samling berättelser, gåtor och bilder. Den vänder sig främst till barn, men innehåller även studiematerial för hela familjen.

”Titta här,” säger Mitra och pekar på en tecknad serie. ”Det här är en serieversion av det bibelställe som undervisningen i numret handlar om. Det finns också en avdelning med frågor att diskutera tillsammans och en sida för föräldrar och lärare med tips om hur man berättar om evangeliet på ett kraftfullt och engagerande sätt.”

Varje månad är tidningen tänkt att fungera som inspiration för små ”söndagsskolor” i Irans husförsamlingar. Mitra har kon-

takt med en grupp människor med hjärta för barnen, och de väntar ivrigt på att första numret ska ges ut. Inom några veckor ska det distribueras på ett tryggt och säkert sätt.

”Min förhoppning är att tidningen ska bli en resurs som gör varje förälder till en söndagsskollärare, och att husförsamlingar och familjer studerar Bibeln tillsammans med barnen” säger Mitra. ”Jag hoppas på att tidningen får så ett frö av förändring, i ett land som är i desperat behov av Kristus.”

HJÄLP BARNEN

i den förföljda kyrkan

Open Doors arbetar för att ge de utsatta barnen i den förföljda kyrkan andlig tillväxt och långsiktig hälsa. Din gåva till Open Doors arbete ger oss möjlighet att hjälpa barnen, deras föräldrar och den lokala kyrkan, oavsett hur deras behov ser ut.

Med din hjälp kan vi till exempel:

- Förbereda nästa generation att uthärda förföljelse genom träning och läger för barnen.
- Distribuera barnbiblar, arbetsmaterial och söndagsskoleböcker, så att barnen lär sig bibliska värderingar.
- Hjälpa barnen att gå till skolan eller erbjuda inlärningsmöjligheter på de platser där förföljelsen gör det svårt att få tillgång till allmän utbildning. Vi bistår med ekonomiskt stöd, stipendier eller att bygga skolor.
- Ge traumabehandling och betjäna barnens psykiska behov.
- Driva barnhem och internatskolor i en trygg miljö.
- Genom seminarier hjälpa kristna föräldrar att bygga starka familjer.
- Arrangera bibelstudier, starta bönegrupper eller söndagsskolor som skapar en stark grund för barnen.
- Erbjuder undervisningsmaterial och seminarier i lärjungaskap där ungdomar lär sig vikten av att tillämpa den bibliska kunskapen i sina liv.

Ge

Du kan göra allt detta möjligt genom att stödja oss ekonomiskt. Ge en valfri gåva med hjälp av giroblanketten eller genom Swish: 900 3054. Du kan också ge online: www.open-doors.se

Skriv

En penna och ett kort, några minuter och några ord. Att uppmuntra ett barn som förföljs kräver en liten insats men gör stor skillnad. Läs mer på sida 11 eller på: www.open-doors.se/skriv

Be

Be för Jen-jen, Maryam och andra barn i den förföljda kyrkan. Använd gärna månadens bönekalender. Böneämnena hittar du också på vår hemsida.

Res

Res med oss och ge en personlig uppmuntran till de förföljda barnen i vårt barnhem i Colombia. Beställ vår resekatolog på www.open-doors.se/resor eller oss på tel. 019-31 05 00.

Skriv en rad

Uganda - Unga Hadija och hennes förmyndare Mellina

Var gång Hadija gick till kyrkan fick hon stryk av sin pappa och blev utan mat. Men glädjen som Hadija funnit i Jesus gjorde att hon uthärdade allt.

Den nu 12 år gamla Hadija föddes in i en muslimsk familj i en liten ugandisk fiskeby vid Viktoriasjöns nordöstra strand. Redan som 5-åring började hon att i hemlighet delta i gudstjänsterna i en kyrka i närheten. När hennes pappa upptäckte detta, krävde han att hon skulle sluta med det, annars skulle hon få stryk och bli utan mat.

Men Hadija ville inte sluta. Hon fortsatte att gå till kyrkan och höll ut trots att hon fick stryk vecka efter vecka.

Till slut blev emellertid bestraffningarna så våldsamma att hon var tvungen att fly – med hjälp av Mellina, en kvinna i hennes församling, som fått upp ögonen för Hadijas situation och kände medlidande med henne.

”Jag visste att Hadija skulle få stryk när hon kom hem från kyrkan, så jag började gå med henne hem. Jag ville finnas i närheten

och se allt som hände även om jag inte kunde förhindra bestraffningen. Det var hjärtskärande att höra barnet skrika av smärta när hon upprepade gånger blev slagen med en käpp”, berättar Mellina.

En söndag i december 2012 blev hoten och misshandeln så grov att Mellina inte stod ut med att se på. Hon ingrep och räddade Hadija och tillsammans flydde de och satte sig i säkerhet i Mellinas hus.

Mellina och Hadija fruktade för sina liv, men när Hadijas pappa till slut hittade hennes gömställe valde han istället att vända ryggen åt sin dotter: ”Från och med nu är du inte mitt barn. Jag förbannar dig!” ropade han efter henne och spottade på marken för att bekräfta sitt fördömande.

”När jag tänker på hur han misshandlade mig mår jag fortfarande dåligt. Men när jag i mitt hjärta berättar för Jesus om all min smärta mår jag genast bättre. Be för att han ska sluta dricka och att han ska komma ihåg att jag är hans dotter”, säger Hadija.

Mellina tog genast den unga

flickan till sig och fick snart lov att bli Hadijas förmyndare. Nu är hon igång med processen att få adoptera henne.

Båda mår i dag bra, men det skulle vara en uppmuntran för dem om du, tillsammans med andra kristna runt om i världen, skickar dem en hälsning. Följ riktlinjerna nedan.

Skrivkampanjen pågår till den 15 augusti 2017.

Fler skrivkampanjer hittar du på www.open-doors.se/skriv

Vägledning för brevskrivning:

- Skriv med en enkel och tydlig engelska.
- Skriv en kort och uppmuntrande hälsning, gärna med en bibelvers.
- Skriv aldrig något negativt om islam/muslimer.
- Skicka inte pengar.
- Skriv gärna ditt namn, och vilket land du bor i, men skriv inte adressen.
- Nämn aldrig Open Doors vid namn.

Skicka din hälsning i **ett kuvert** till: **Open Doors, Idrottsvägen 16, 702 32 Örebro**

WORLDWATCH NYHETER

IRAK: Kidnappad flicka tillbaka efter tre år

Efter nästan tre år i fångenskap hos Islamiska Staten (IS) har den irakiska flickan Christina äntligen återförenats med sina föräldrar.

Christina Abada, 6, välkomnades hem den 9 juni. Enligt lokala källor befriades hon av irakiska specialstyrkor.

"Det är underbart. Alla dansar och klappar händer och sjunger", säger en kristen kvinna från flyktinglägret Ashti nära Erbil, där flickans föräldrar har bott de senaste två åren.

"Hon ser ut att må bra. Jag tror att hon måste ha bott hos nå-

gon som tagit väl hand om henne. Hon hade till och med guldringar i öronen så det måste ha varit en välbärgad familj", berättar hon.

"Även om det är en lycklig stund, ser hon själv chockad ut över alla människor omkring henne. Alla pratar med henne och frågar en massa, men själv säger hon ingenting alls. Det enorma välkomnandet verkar bli för mycket för henne", säger kvinnan.

Christina kidnappades i augusti 2014, i samband med att IS intog Iraks näst största stad, Mosul, och den kristna staden Qaraqosh

på Niniveslätten, som familjen kommer ifrån. Beväpnade män samlade ihop de kristna under förevändning att de skulle genomgå hälsokontroll. De fråntogs allt av värde - pengar, guld, kläder, ID-handlingar - och tvingades sedan ombord på en buss. En jihadist kom fram till Ayda Abada, slet den lilla flickan ur hennes famn och gick sin väg.

Ayda väddade för sin dotter men tvingades under pistolhot tillbaka in i bussen. Det var det sista Ayda skulle se av dotter innan fritagningen i början av juni.

ERITREA: 100 kristna arresterade på bara en månad

Regeringen i Eritrea har trappat upp kampanjen mot kristna och under maj månad arresterades nästan 100 personer.

I år är det 10 år sedan myndigheterna satte den ortodoxa patriarken Abune Antonios i husarrest och isolering, och 15 år sedan som många kyrkor tvingades stänga.

Det var den 27 maj 2007 som patriarken greps, och man vet ännu inte var han befinner sig.

År 2002 antog myndigheterna en lag som tvingade många kyrkor att stänga, framför allt evangeliska kyrkor och pingstförsamlingar. Lagen innebär att endast ortodoxa, katolska och lu-

therska kyrkor godkänns av regimen. Många kristna har sedan dess möts i hemlighet.

"60 000 eritreaner flyr varje år från Eritrea. Det är mer än från något annat afrikanskt land. Ändå fortsätter internationella medier att kalla dem för migranter, och blundar därmed för situationen i landet - fängslanden utan rättegång, tortyr, religiös förföljelse, och inte minst värnplikten för män och kvinnor över 18 år, som innebär ändlösa år i militärtjänst eller slaveri", säger Elizabeth Chyrum från en människorättsorganisation.

Eritrea rankas som num-

mer 10 på Open Doors lista över de 50 länder där förföljelsen mot kristna är som svårast.

”Även om det är en lycklig stund, ser hon själv chockad ut över alla människor omkring henne.”

- om Christina Abada, som kidnappades i 2014

INDIEN: Kor viktigare än människor

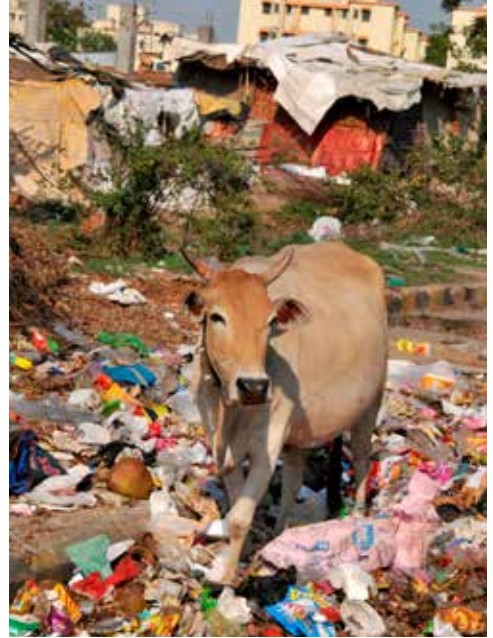
Indiens regering har förbjudit all handel för slakt av nötkreatur, rapporterar Asia News. Kor är enligt hinduisk tradition heliga, och vissa delstater i Indien har sedan tidigare liknande lagar. I delstaten Gujarat kan man få upp till livstids fängelse om man bryter mot förbudet att slakta eller äta nötkött.

Hittills har regeringen, med premiärminister Narendra Modi i spetsen, varit noga med att inte utfärda rent religiösa påbud, men åtgärden signalerar ett tydligt stöd för den radikala hinduiska rörelsen.

”Det har förekommit incidenter där de så kallade

’kornas väktare’ attackerat minoritetsgrupper när de ansett att man inte behandlat de heliga djuren tillräckligt bra. Aktivisterna värderar en ko mycket högre än en människa, något som är högst oroande”, säger förföljelseanalytikern Rolf Zeegers, från World Watch Research.

”Genom att förklara vegetarisk diet som det enda rätta tvingar myndigheterna på folk en hinduisk agenda. Regeringen använder på så sätt sin makt för att göra minoriteter och fattiga till andra klassens medborgare”, säger ledaren för Centret för samhällsstudier i Mumbai.

IRAK: Muslimer renoverar kloster som förstörts av IS

I ett område i Irak, som blivit befriat från IS, har lokala muslimer hjälpt till att renovera en kyrka.

Boende i stadsdelen blev upprörda när de hörde att kristna mött problem även efter att IS jagats bort. Några muslimer i grannskapet anklagades för att ha trakasserat en kristen familj.

Flera muslimer har nu hjälpt till att återuppbygga

kyrkan för att visa att Irak fortfarande välkomnar både kristna och muslimer.

”Mosul är ert lika väl som vårt. Våra olikheter är vår styrka”, ska de ha sagt enligt den brittiska upplagan av tidningen Metro.

IS har, under sin ockupation av Mosul, förstört kyrkor och kristna och andra icke-sunniter har dödat eller hotats till livet om de inte flytt.

Förföljelsen ökar. Vem bryr sig?

Under sommaren har vi besökt flera konferenser för att både medverka som talare och för att stå i vår monter och berätta för besökarna om situationen för våra förföljda syskon. Temat i vår monter har varit "Förföljelsen ökar. Vm bryr sig?"

Vi ställde frågorna:

- Bryr vi oss för lite om förföljelsen mot kristna?
- Hur kan vi bry oss mer?
- Vad är, enligt dig, förföljelse?

Julia Nilsson

Växjö, Nyhemsveckan

- 1 Det går inte att bry sig om man inte har kunskap. Många har ett gott hjärta men vet inte vad som pågår.
- 2 Att sprida information är viktigt. Men också att verka politiskt så att sanningen kommer fram. Politiker behöver få upp ögonen. Det är konstigt att de vet så lite om ett så pass stort och utbrett problem.
- 3 När du blir begränsad i din frihet av någon anledning. Det kan vara på grund av religion, kön, nationalitet... Begränsningar som leder till hot och förtryck. Jag kommer från Rumänien och jag har upplevt förföljelse där. Vi blev varnade hemma: "Tänk på vad ni säger. Det finns många som lyssnar och rapporterar."

Frida Hellqvist

Herrljunga, Nyhemsveckan

- 1 Det finns många enskilda kristna som bryr sig, men i landet i stort är det alldeles för få. Det är obekvämt att påpeka de kristnas utsatthet.
- 2 Att kyrkan och att samfunden är enade och börjar se varandra som en kropp och att man ser alla kristna som del av den kroppen. Värker det i en arm så bör alla kroppsdelar hjälpa till. Kristi kropp går utanför nationsgränser.
- 3 Det börjar med att man blir marginaliserad på grund av sin religion eller livsåskådning och det fullbordas i att man slår in kilar mellan människor - genom fysiskt våld, massmord, att man startar krig och så vidare.

Anders Dahlqvist

Mullsjö, Nyhemsveckan

- 1 Ja, det är viktigt att det lyfts fram att det förekommer förföljelse. Vet man inget så kan man inte engagera sig.
- 2 Genom att få del av bra information.
- 3 När jag ifrågasätts för min övertygelse (det behöver inte handla om tro). Vi är inte så vana vid det i Sverige.

Innocencio Dimello

Örebro, Torpkonferensen

1 Jag tror att det finns en hel del som bryr sig, men allmänt bryr man sig inte så mycket om dem som förföljs. Det finns många som verkligen är förföljda för sin tro och många har kommit hit till Sverige, eftersom de upplevt ett otroligt hot i sitt hemland. Det borde vara mer information om att många kristna minoriteter blivit förföljda i andra länder.

2 Torp är ett bra sätt att träffa svenskar, även sådana som inte är kristna. Så Torp gör något bra. Men man kan också bry sig på andra sätt, till exempel att ungdomar kopplar samman och arbetar för integration eller sprider information om förföljelse genom sociala medier.

3 Det kan vara direkta hot, att man inte har någon frihet att kunna säga att man är kristen och tror på Gud. Den friheten är mindre i vissa länder där kristendomen är en minoritet. Det kan också röra sig om hot och kränkningar, mobbning och sådant.

Yvonne Johansson

Skövde, Torpkonferensen

1 Det är nog olika. Jag och många andra bryr oss mycket om förföljelsen, men vanligt folk verkar inte bry sig alls.

2 För det första genom att be mer för, och läsa om, de förföljda. Det är också viktigt att berätta om situationen, så att andra förstår hur svårt det är. Jag tycker att det är väldigt tråkigt att många som är eller har varit förföljda i sina hemländer kommer hit och dessutom sedan blir förföljda här i Sverige, det borde verkligen inte tillåtas.

Sandra Ottosson

Finspång, Torpkonferensen

1 Ja det gör vi säkert. Sedan tror jag att det är mycket okunskap, men också att man stänger av för att man inte orkar ta in och inte vet hur man ska handskas med förföljelsen.

2 Genom att ta reda på mer, ta reda på konkreta situationer och be för det. Vi kan stödja genom att skicka pengar och aktivt föra frågan vidare.

3 Jag skulle definiera det som att ens tro får negativa konsekvenser genom andra människor. Att personer blir annorlunda behandlade för att de tror på ett vis, eller till och med att det är fara för deras liv. Jag tror att det finns många olika skalor på förföljelse.

Matthew K

Indien, Torpkonferensen

1 Ja, vi bryr oss inte så mycket. Det är så viktigt att vi tittar på hur kyrkorna i tredje världen har det. Det pågår en väckelse. Jag tror att många kyrkor är upptagna med kyrkoverksamhet, att göra samma saker som alltid men utan passionen och glädjen, och som ett resultat av detta så växer inte kyrkan. Den kyrka som växer tittar utåt, letar efter uppdrag och ser till att nå världen.

2 Genom att be och genom att skicka ut människor. Ibland ger vi lite pengar, men inte vårt hjärta. Genom bön så ger vi vårt hjärta och det är värt mycket mer än pengar.

3 Förföljelse är en del av våra liv. Ingen kan tjäna Jesus utan att vara förföljd, och förföljelsen finns överallt.

Vill ni höra om mer än lidanden och förtryck?

Kyrkan i världen växer så det knakar, samtidigt som förföljelsen mot kristna ökar. Det blir allt svårare att bekänna sin kristna tro utan att riskera att bli förföljd, torterad eller avrättad. Mitt i detta vittnar många av dem om Guds trofasthet under deras lidande!

Media överöser oss dagligen med rapporter från Mellanöstern eller andra delar av världen, men hela bilden presenteras sällan. Vi besöker gärna din församling för att berätta om hur verkligheten ser ut för förföljda kristna och vad Gud gör i dessa länder i dag. Vi har sett hur deras vittnesbörd tänder nytt hopp och engagemang i de församlingar vi besöker – vi kommer gärna till din församling och inspirerar till förbön och delaktighet.

BOKA ETT KOSTNADSFRITT BESÖK AV EN AV VÅRA PRESENTATÖRER TILL DIN FÖRSAMLING, FÖRENING ELLER BÖNEGRUPP

Kontakta oss så berättar vi mer:

E: sweden@od.org

T: 019 - 31 05 00

HAR DU GLÖMT ATT BETALA IN DIN MEDLEMSAVGIFT?

Vi ser att det är många som inte har betalat in sin medlemsavgift för 2017. Vi vill uppmana dig som är medlem och inte betalat in den årliga avgiften att göra det så snart som möjligt. Märk inbetalningen **"Medlemsavgift 2017"**.

Medlemsavgift: 200 kr/år

**Ungdom (t.o.m. 26 år),
studerande, pensionär eller
arbetssökande: 100 kr/år**

Hushåll/familj: 300 kr/år